

fremt det er disse Fiskere muligt, ville de ikke bebyrde Sogneraadet med nogen Del af Gælden. Selv om de skulle leve i Nød og Mangel for det, ville de bestræbe sig for at betale Gælden, saa det bliver ikke Sogneraadet, men de fattige Fiskere, det kommer til at gaa ud over. Jeg vil derfor endnu en Gang rette den Henstilling til Finansministeren at tage under Overvejelse, om man ikke kan komme disse Folk til Hjælp paa en eller anden Maade.

Finansministeren (Vilh. Lassen): Hvis det ærede Medlem blot har den Hensigt at gøre Hjerterne bløde, saa har han naaet sit Maal, men det kan ikke nytte, at Hjerter bliver blødt, for jeg maa handle saaledes, som jeg kan forsvare det, efter den Stilling, jeg indtager, og saaledes, at det ikke drager Konsekvenser efter sig. Han siger, at disse Fiskere ere Folk, der bestræbe sig for at svare enhver sit, og for at Sognet ikke skal lide Tab. Jeg siger: Ære være Fiskerne for det, men saaledes som Sagen staar, maa det være muligt for Sogneraadet at lempe sig saaledes overfor disse Fiskere, at Byrden for dem ikke bliver for tung, og det kan Sogneraadet gøre, uden at det trækker for store Konsekvenser efter sig, for der hviler formodentlig ikke mange Laan paa Sogneraadet. Skal Staten gøre noget her som en Undtagelse, vil det hurtigt vise sig, at det ikke bliver nogen Undtagelse, man melder sig til næste Aar i Tital og til næste Aar maaske i Hundredetal, og maaske drukner hele Udlaansvirksomheden til den Tid.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg vil give det ærede Medlem for Hurup (Barner) det Vidnesbyrd, at han har gjort alt, hvad der kunde gøres for at faa Sagen igennem. Han har henvendt sig flere Gange til mig som Ordfører, og nu er det saadan, at saa snart et Medlem af Finansudvalget ønsker en Ministerkonference, faa vi en saadan, og efter mit Ønske har der ogsaa været en Konference om denne Sag. Da vi imidlertid havde hørt de principielle Grunde, Ministeren havde til at modsætte sig Andragendet, mente vi ikke at burde fastholde Sagens Henvisning til Ministeren. Det ærede Medlem talte indtrængende om denne Sag, og jeg er vis paa, at han har vundet alle Tilhørernes Hjerter, thi skulle vi tage det fra Følelsens Side, maa det indrømmes, at det ærede Medlem har plæderet Sagen saa godt som muligt, men vi kunne desværre ikke i Politik og nøgterne

Sager gaa efter Følelsen, og efter de Grunde, som Finansministeren har fremsat, og efter den Modstand, han har rejst, tør vi ikke paatage os Ansvar for at anbefale, at denne Sag henvises. Jeg vil derfor anbefale den ærede Forslagsstiller at tage Ændringsforslaget tilbage, ellers er jeg nødt til paa Finansudvalgets Vegne at anbefale, at man stemmer mod det. Det ærede Medlem har ingen Grund til at bebrejde sig noget i denne Sag, han har gjort alt, hvad der kunde gøres.

Barner: Jeg gør det forfærdeligt nødt, men jeg ser, der er ikke andet at gøre. Jeg vilde ønske, at Følelserne maatte faa Lov til at komme lidt mere frem i Tinget, for fik de Lov til det, er jeg overbevist om, at Tinget her vilde give mig sin Tilslutning. Men naar Finansudvalget ikke tør anbefale Sagen, og den ærede Finansminister siger, at han af principielle Grunde ikke kan tage sig af Andragendet, vil det jo falde ved Afstemningen, og jeg tager derfor Forslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 1 er taget tilbage; ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 6 (se Tillæg B. Sp. 613—14)

vedtoges enstemmigt med 64 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaas m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1591 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B.).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Sagen er opført eventuelt og kan altsaa ikke foretages uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Tingets Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet, og vi gaa til Sagens Behandling.